

## HOOFDSTUK 4: DE VUURPROEF

Anton verscheen in de deuropening, zijn houding zelfverzekerd, maar ook dreigend. "Wat doen jullie hier?" vroeg hij, zijn stem was kalm, maar zijn ogen gloeiden van woede. De jongens verstijfden, maar het was Ryan die het eerst reageerde.

"We hebben iets dat je nodig hebt," zei hij, terwijl hij langzaam naar achteren stapte. "En we weten dat je niet wilt dat dit in verkeerde handen valt." Anton grijnsde.

"Jullie denken dat je me kunt intimideren? Je hebt geen idee tegen wie je speelt." Lucas voelde de adrenaline door zijn aderen stromen. Dit was niet het moment om bang te zijn. Ze moesten slim blijven, snel denken.

"Als je denkt dat je ons kunt tegenhouden, dan ben je verkeerd," zei Wessel met een vastberaden stem. "We hebben alles in handen om dit naar de politie te brengen." Anton keek naar de tas waarin ze de documenten hadden gestopt. Zijn ogen verduisterden, en voor een moment leek het alsof hij alles zou vernietigen. Maar voordat hij iets kon doen, klonk er een sirene in de verte. De jongens keken snel naar elkaar. Lucas had stiekem de politie gebeld, een zet die nu hun redding bleek te zijn. Anton griste naar zijn wapens, maar het was te laat. De politie stormde binnen, en Anton en zijn mannen werden snel in bedwang gehouden.

## HOOFDSTUK 5: HET EIND VAN DE NACHT

Het was een korte, maar intense overwinning. De bendeleden werden afgevoerd door de politie, en de documenten die ze hadden verzameld, werden overhandigd aan de autoriteiten." Wat nu?" vroeg Tom, terwijl ze naar buiten liepen. De lucht was koel, en de stad leek rustiger dan ooit. "Denk je dat het voorbij is?"

"Ik weet het niet," zei Lucas. "Anton is misschien uitgeschaakeld, maar er zijn altijd anderen. Dit is pas het begin."

De jongens waren moe, maar ook vastbesloten. Ze wisten dat ze hadden geholpen om de stad een beetje veiliger te maken, maar ze waren zich er ook van bewust dat er altijd meer gevaaren op de loer lagen.

## HOOFDSTUK 6: HET GEHEIM VAN DE KOFFER

De jongens stonden op het dakterras van Lucas' huis, de stad lichtte de horizon op met zijn lichten. Het voelde raar om zo veel te weten over Anton en de criminele wereld, maar tegelijkertijd was er iets dat hen bleef achtervolgen: de koffer die ze in de loods hadden gevonden. Wat zat erin? De documenten die ze hadden verzameld waren belangrijk, maar de koffer leek een groter geheim te verbergen. "Wat als we de koffer openmaken?" vroeg Wessel terwijl hij naar de tas keek die op het dakterras lag. Hij was het die het voor het eerst had opgemerkt, een klein sleuteltje dat uit de ritssluiting van de tas stak.

"Wat als we dat niet moeten doen?" zei Ryan voorzichtig. "Wat als er iets gevaarlijks in zit?"

"Wat er ook in zit, we moeten het weten," zei Lucas vastbesloten. "Dit is onze kans om eindelijk uit te vinden wie Anton echt is."

Tom keek naar het sleuteltje, dat glansde in het maanlicht. "Je hebt gelijk. We kunnen niet terug. We moeten verder gaan, hoe gevaarlijk het ook is." Langzaam haalde Lucas het sleuteltje uit de tas en voelde de zware last van de beslissing. Het was hun moment om de waarheid te ontdekken. Hij begon de koffer te openen, zijn handen trilden een beetje van spanning. Toen de deksel eindelijk openging, vonden ze geen wapens of geld, zoals ze hadden verwacht. In plaats daarvan lagen er stapels van oude documenten, foto's, en een boek. Het boek had een leerachtige omslag en was versierd met vreemde symbolen die ze eerder hadden gezien in de loods. Het voelde als een soort sleutel tot iets veel groters. "Ik heb het gevoel dat dit boek belangrijker is dan de documenten," zei Wessel. "Er is iets met die